

feligheden kan begrundes. Jeg skal i saa Henseende henvise til, at Grindingsmedaillen jo er bleven uddelt til enhver, der i Krigstid har gjort Tjeneste ved en militær Afdeling eller har været udførelsesmand med et Skib, som var udrustet til Krigen, men uden at man paa nogen Maade undersøgte den paa-gældendes Forhold, hvorledes han havde opført sig i Krigen, og om han i øvrigt havde nogen Fortjeneste i saa Henseende. Derfor er Medaillen ogsaa bleven kaldt en Grindingsmedaille, og mere ligger der ingenlunde i selve Institutionen. Nu forekommer det mig, at man vanskeligt kunde begrunde, at de Folk, som have opnaaet Ret til at bære denne Medaille, skulde stilles anderledes end andre. De ere jo ingenlunde, fordi de have Medaillen, værre stillede end andre med Hensyn til deres Udkomme. De have den samme Udgang til at søge at holde sig økonomisk selvstændige som alle andre Mennesker. Det bliver derfor for deres Vedkommende et rent Privilegium, naar man vil staa en Streg over, at de de sidste 10 Aar forinden de søgte Alderdomsunderstøttelsen, havde modtaget Fattighjælp. Den ærede Forslagsstiller er jo sikkert gaaet ud fra den Betragtning, at man her handlede billigt over for disse Mænd, men jeg tror, at man derimod kan indvende, at naar man staber et saadant personligt Privilegium, som i Virkeligheden ikke kan begrundes, i hvert Fald ikke paa anden Maade end paa en personlig Sympati, udsætter man sig for at handle uretfærdigt. Hvad jeg her har sagt, gælder jo i Virkeligheden ogsaa om de ved Redningsvæsenet anjatte, som ere nævnte i Forslaget. Vi have for nylig her i Tinget vist vor Sympati for disse ved Redningsvæsenet anjatte Folk paa anden Maade og, tror jeg, ogsaa ad en rigtigere Vej.

Den anden Bestemmelse i Forslaget gaar ud paa at staffe Kommunerne deres Statstilskud tidligere, end de nu kunne faa det, og jeg skal der villig indrømme, at saaledes som Sagen er ordnet i Alderdomsunderstøttelsesloven og ganske sikkert ogsaa maa ordnes, maa der nødvendigvis hengaa nogen Tid, inden Kommunerne kunne faa dette Tilskud. Smidertid har Ministeriet søgt at høre derpaa, idet man har tilbudt Kommunerne, at de i Begyndelsen af Finansaaret kunne faa et Forskud paa deres Statstilskud, og et saadant er ogsaa blevet udbetalt til adskillige af Kommunerne, navnlig til dem, der have haft større Udgifter, hvorimod de Kommuner, der kun have en mindre Udgift, i Reglen ikke søge Forskud. Men i det hele taget er denne Udgang til at faa Pengene tidligere ikke benyttet i det Omfang, som

man havde ventet. Smidertid, kunde man komme til en anden Ordning, vilde det vistnok være heldigt, og den her foreslaaede Ordning kan i alt Fald fortjene Overvejelse. Men jeg vil dog stærkt holde paa, at man venter med at gennemføre den, indtil man kommer til en Revision af Alderdomsunderstøttelsesloven i det hele taget, og jeg skal navnlig ogsaa henvise til, at saaledes som det her tænkes gennemført, vil det medføre, at Staten i et enkelt Aar vil faa en dobbelt Udgift, idet den vil komme til at give Statstilskuddet baade for det foregaaende og samtidig for det følgende Kalenderaar, og ogsaa dette vil vel nok under de nuværende Forhold have nogen Betænkning.

Hvad endelig det tredje Punkt angaar, nemlig en Forhøjelse af Statstilskuddet fra Halvdelen til tre Fjerdedele af Kommunernes virkelige Udgift, ser jeg ikke rettere, end at her i alt Fald er den ærede Forslagsstiller og jeg fuldstændig enige. Han erklærede selv, at i saa Henseende maatte man have et noget nærmere Kendskab til Lovens Virkning. Men naar han er enig med mig heri, synes jeg ogsaa, at han maa erkende, at det vil være rigtigt at vente med at gennemføre en saadan Bestemmelse, indtil dette Kendskab virkelig er opnaaet, og ikke at gøre det allerede nu.

J. K. Larsen: Jeg er ganske enig med den ærede Minister i, at det vilde være for tidligt allerede nu at begynde at reformere paa Alderdomsforførgelsesloven, og jeg skal derfor heller ikke indlade mig nærmere paa det foreliggende Forslag, i Særdeleshed da jeg ogsaa hørte, at Forslagsstilleren selv mente, at det ikke vilde blive gennemført i denne Samling, og selvfølgelig kommer Forslaget jo ogsaa i et Udvalg, hvor det vil blive tilbørlig behandlet. Forslaget har interesseret mig for saa vidt, at det har glædet mig at se, at den Fredens Mænd, som den ærede Forslagsstiller er, dog vil have, at Krigens Mænd skulle begunstiges frem for Fredens Mænd. Det, som har foranlediget mig til at tage Ordet, er for Resten et andet Forhold vedrørende Alderdomsforførgelsesloven, og hvorpaa jeg tror, at den ærede Ministers Opmærksomhed bør henledes, netop med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor snart vi bør foretage en lille Forandring paa dette Punkt. Det forekommer nemlig stadig i Praxis, at Alderdomsunderstøttelse ydes til Folk, som enten eje en Ejendom, hvorpaa der er en Del Gæld, eller en mindre Kapital, hvorpaa de have en lille Indtægt. De faa saa Alderdomsunderstøttelsen som en Hjælp, hvorved de kunne opnaa at